

Publicerad 2008-01-24 22:30 av __helene__

ingen titel

Blommans doft har så länge funnits i min näsa.

havet smekte mig så omsorgsfullt förr.

fåglarna sjöng ut min lycka solen lös så fridfullt.

skratten ekar fortfarande i mitt huvud. Minnena får mig att glömma,

minnena får mig att orka.

Nu när blomman inte doftar och havet piskar mig i ansiktet.

fåglar som faller till marken deras sång har tystnat , deras lycka har fått ett slut!

nu när solen inte lyser längre, nu när änglarna slutat viska.

När tårarna är min vagg visa och skriket min vän.

kan du då förstå?!?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren __helene__ med Poeter.se id #20434 innehar upphovsrätten